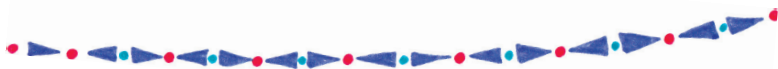

Bedýnky příběhů
Pracovní karty

KUBA

Bedýnka příběhů Kuba je výsledkem tvůrčího workshopu realizovaného ve spolupráci s Městskou knihovnou v Praze a výukových programů realizovaných v pražských MŠ a ZŠ. Workshop se skládal z dvojjazyčného vyprávění pohádky „Jak šel kohoutek na svatbu“, povídání o kultuře, tradicích a zajímavostech Kuby pomocí fotografií, ochutnávky typického jídla a výtvarné dílny.

Bedýnka příběhů, kterou držíte v ruce, obsahuje:

- Pohádku v českém a španělském jazyce.
- Manuál „Jak vyprávět pohádku – návod k hraní si s příběhy pro ty nejmenší“.
- Pracovní karty s nabídkou výtvarných technik a postupů, jak s Bedýnkou dále tvořivě pracovat. Výtvarné techniky vycházejí z tradic Kuby.
- Pracovní kartu s nabídkou kvízů, doplňovaček nebo křížovek.
- Pracovní kartu s tipy na práci s jazykem.
- Mapu světa, na které je vyznačena Kuba a Česká republika.
- Zápisník, ve kterém můžete sdílet nápady, tipy, doporučení nebo zkušenosti s prací s Bedýnkou.

- Základní údaje a geografie

Kuba (oficiálně Kubánská republika) je státem v souostroví Velké Antily, které se nachází v severním Karibiku. Hlavní ostrov Kuba, 1200 km dlouhý a místy až 190 km široký, je s rozlohou 105 006 km² největším karibským ostrovem. Kromě něj tvoří území státu asi 4 000 malých ostrovů a ostrůvků především korálového původu. Kuba je státním zřízením republikou s vládou jedné – komunistické – strany. Hlavním městem je Havana s 2,2 miliony obyvatel. Mezi další velká centra patří původní hlavní město Santiago de Cuba, Camagüey, Holguín, Guantánamo a Santa Clara. Krajina je tu převážně rovinatá se zvlněnou pahorkatinou a třemi velkými pohořími na jihovýchodě.

Nejvyšší horou je Pico Turquino (1974 m n. m.). Podél pobřeží se kromě krásných pláží s bílým pískem setkáme i s bažinami a mangrovníkovými porosty. Na Kubě žije 11 milionů obyvatel, oficiálním jazykem je španělština. Kubánskou vlajku tvoří pět širokých pruhů střídavě modré a bílé barvy, do nichž je vetknut červený trojúhelník s bílou pěticípou hvězdou. Kubánskou hymnou je revoluční píseň El himno de Bayno z roku 1868, z doby 1. války za kubánskou nezávislost.

Kuba má dvě oficiální měny – hlavní měnou je kubánské „národní peso“, vedle něhož existuje kubánské konvertibilní peso, které otevírá dveře k předraženému kvalitnějšímu zboží z dovozu a je využíváno především turisty.

- Historie a současnost

Teritorium Kuby bylo obydleno domorodými indiánskými kmeny Sibonejů, Taínů a Karibů již od 4. st. př. n. l. Roku 1492 ostrov objevil Kryštof Kolumbus při své druhé plavbě přes Atlantský oceán, čímž začala španělská kolonizace a země se stala na 400 let součástí Španělského impéria. Kolonizace vedla k zotročení a vyvraždění většiny původních obyvatel (ze 100 000 indiánů jich za sto let zbylo jen 5 000). V 19. století byli na Kubu masově přemístěni afričtí černoši jako otroci pro práci na plantážích (cca půl milionu osob), jejichž potomci zde žijí dosud. Obyvatelé Kuby se řadu let snažili o získání nezávislosti na Španělsku, což bylo provázáno množstvím bojů, revolucí a povstání. Kuba byla

španělskou kolonií až do španělsko-americké války v roce 1898, kdy byla okupována USA a v roce 1902 získala nezávislost de facto jako americký protektorát. Rostoucí politická radikalizace vyvrcholila v roce 1952 diktaturou Fulgencia Batisty, která byla roku 1956 opět sesazena gerilovým hnutím pod vedením Fidela Castra, které ustanovilo komunistickou vládu. Od roku 1965 byl stát veden Komunistickou stranou Kuby. Plná samostatnost Kuby je datována až rokem 1959, kdy se země vymanila z vlivu USA. Již o rok později ale navázala intenzivní spolupráci se Sovětským svazem, což předurčilo její další politické směřování. Kuba se stala zemí s totalitním zřízením a vládou jedné strany – Komunistické strany Kuby, v jejímž čele stál 5 desetiletí diktátor Fidel Castro, který v zemi znárodnil majetek a zavedl specifickou formu socialismu. Země byla centrem soupeření mezi USA a SSSR během studené války, které během Kubánské krize v roce 1962 málem vyvrcholilo jadernou válkou. V roce 2006 byl nemocný Fidel nucen abdikovat a do čela vlády dostal jeho bratr Raúl, který přes částečné uvolnění totalitního systému a ekonomiky pokračuje v politice svého předchůdce. Lidská práva na Kubě jsou stále soustavně potlačována.

- Jazyk a obyvatelstvo

Kuba má 11 milionů obyvatel a je etnicky velmi rozmanitá – předky současných obyvatel jsou španělští kolonizátoři a černoští otroci západní Afriky. Nejpočetnější část obyvatel tvoří bílí potomci španělských přistěhovalců (64 %). Další početnou skupinou jsou mulati, potomci bělochů a černochů, a mestici, potomci bělochů a původních obyvatel (26 %). Necelých 10 % obyvatel tvoří černoši. V zemi žije početná čínská menšina, která obývá v Havaně vlastní čínskou čtvrť. Původní indiánské kmeny v průběhu španělské kolonizace vymřely na důsledky násilné kolonizace a choroby zavlečené z Evropy a tak původní populace již na ostrově neexistuje, byť se někteří obyvatelé ke svým domorodým kořenům hlásí. Kuba je tradičně katolickou zemí se značným vlivem afro-kubánského náboženství santería, vycházejícího z kultu západoafrického etnika Yoruba, které různou měrou praktikuje až 80% obyvatelstva (katolicismus a santería se částečně překrývají). Úředním jazykem na

Kubě je španělština, která sem byla přivezena v 15. století španělskými kolonizátory. Kubánskou španělštinu ovlivnily také africké dialekty černošských otroků. Československo podporovalo Castrův režim a mělo s Kubou obchodní i kulturní styky, v rámci socialistické pomoci u nás studovalo množství kubánských vysokoškoláků, z nichž se většina vrátila do vlasti.

Na konci roku 2018 žilo v České republice 435 Kubánců.

- Podnebí, fauna a flora

Kuba leží v tropech a má subtropické klima, které ovlivňují větry zvané pasáty. Během roku se nesetkáme s velkými teplotními rozdíly, průměrná celoroční teplota je kolem 25 °C při průměrné vlhkosti kolem 80%. Bývá tu až 200 dní slunečního svitu ročně. V horských oblastech (pohoří Sierra Maestra) je o něco chladnější. Nejvíce prší v říjnu, listopadu a květnu. Období od srpna do listopadu je dobou hurikánů, které postihují celou oblast Karibiku. Krajíně dominují plantáže cukrové třtiny a tabáku, mangrovové bažiny a pralesy v horských oblastech. Ze stromů tu rostou především akáty, borovice a nejrůznější palmy – zejména mohutná palma královská, která je národním stromem. Kubánskou národní květinou je bílé kvetoucí a silně vonící mariposa.

Pro své přírodní krásy a bohatství je Kuba nazývána perlou Karibiku. Díky izolaci od pevniny se zde vyskytuje velké množství endemických živočichů a rostlin, které nenajdeme nikde jinde na světě a které lze spatřit v jednom ze 14 národních parků.

Ostrov je domovem mnoha endemických ptáčích druhů jako např. amazón kubánský, plameňák kubánský nebo rozmanitých druhů kolibříků, mezi nimi i nejmenšího kolibříka světa (Kalypta nejmenší). Národním ptákem je trogon tocororo, jehož zbarvení koresponduje s barvami kubánské vlajky – bílou, modrou a červenou.

Vyskytuje se zde vzácný hlodavec hutie a ohrožený hmyzožravec štětinátec kubánský. Mezi obojživelníky najdeme řadu zajímavých ropuch (ropucha kubánská) a rosniček. Z hadů je největším druhem hroznýšovec kubánský. V karibských vodách se objevuje žralok karibský, hedvábný či největší současný žijící žralok zvaný velrybí, ale i barakudy,

krokodýli či různé druhy želv. Bohužel životní prostředí je silně poškozeno jak průmyslem, tak výstavbou hotelů na pobřeží.

- Kuchyně

Kubánská kuchyně je mixem vlivů původních indiánských obyvatel a přistěhovalců – španělských a portugalských kolonizátorů, obyvatel Karibiku, Afričanů i Číňanů. Ačkoli jde o ostrovní stát, na prvním místě v jídelníčku nejsou ryby, ale vepřové a drůbeží maso, méně často také hovězí. Nejčastější úpravou je marinování a grilování. Pomerančové a citrónové marinády se používají i jako zálivka na zeleninu. Kromě rajčat a paprik se konzumuje maniok a malanga, což jsou hlízovité rostliny podobné bramborám, ze kterých se dokonce připravuje něco jako obdoba bramboráků. Oblíbené jsou sladké brambory bonitas a důležitou součástí jídelníčku jsou banány plaintan, které se tepelně upravují (vaří či smaží) na slano i sladko. Pokud se konzumují ryby a mořské plody, pak především humři a krevety. Mezi exotičtější pochoutky patří i maso žabí, krokodýlí či želví. Nejčastější přílohou je rýže s černými fazolemi arroz congri nebo s červenými fazolemi – toto jídlo se nazývá moros y christianos, v překladu mauři a křesťané.

Kubánci mají rádi sladké a v dezertech cukrem rozhodně nešetří. Typickým moučníkem je třeba marmeláda z tropického plodu guave s měkkým sýrem, moučníky s ananase, koblíhy nebo karamelový krém flan.

Po jídle se pije cafe cubano – silná sladká černá káva. Všude jsou dostupné čerstvě vymačkané šťávy z tropického ovoce (mango, ananas, papája, guave, pomeranče), kubánským národním nápojem je ale jednoznačně rum. Vyrábí se z cukrové třtiny a melasy a má ve světě vynikající pověst. Pije se čistý nebo v nejrůznějších koktejlech, z nichž nejznámější je cuba libre – rum s kolou.

- Kubánská škola

Na Kubě je povinná 10 letá školní docházka. Velkou předností kubánské vzdělávací politiky je dobrá dostupnost vzdělání pro všechny vrstvy obyvatel (všechny typy škol jsou od roku 1962 bezplatné) a všude – i v malých horských vesničkách najdeme školy pro pár dětí.

Na Kubě fungují jesle (pro děti od 1 roku) i mateřské školy. Základní škola, kam chodí děti od 6 do 12 let, se dělí na 1. stupeň (1. – 3. třída) a 2. stupeň (3. – 6. třída). Na ni navazují střední školy zaměřené na profesní přípravu, s důrazem na zemědělství (7. – 12. ročník podle typu školy) a později univerzita.

Známky se liší podle typu škol: 1. – 2. třída má pouze písmena A, B, C, D, od 3. třídy dostávají žáci body (maximum 100). Na střední škole se hodnotí škálou 1 – 10 bodů, ale méně než 6 bodů znamená nedostatečně. Děti dostávají pouze jedno vysvědčení na konci školního roku. Kubánské prázdniny trvají dva měsíce – červenec a srpen. Školáci nosí uniformy, které se vždy skládají z bílé košile, kraťasů u chlapců a sukně u dívek. Na základní škole je barva kraťasů či sukně vínová, na střední škole okrová či hnědá. Na základní škole ještě uniformu doplňuje šátek – na 1. stupni červený, na 2. stupni modrý.

- Perličky z Kuby aneb, víte že...

...nejmenší kolibřík světa, žijící na Kubě, má rozpětí křídel 3,5 cm a jeho vejce jsou menší než kávové zrnko?

...se na Kubě s oblibou pořádají kohoutí zápasy, i když jsou oficiálně zakázané?

...slavný spisovatel Ernest Hemingway strávil na Kubě téměř 20 let a tento pobyt ho inspiroval k napsání jeho slavného románu Stařec a moře, za který dostal Nobelovu cenu?

...na Kubě se stále montují české motocykly Jawa?

...průměrná výroba kubánského doutníku, od sklizně tabáku až k sušení hotového výrobku, trvá zhruba 5 let a ročně se jich vyrobí až 500 milionů?

...na Kubě byly mezi lety 1969–1997 oficiálně zakázány Vánoce? Zákaz nařídil Fidel Castro.

...v Havaně najdeme největší a nejkrásnější hřbitov Latinské Ameriky Cementerio Cristóbal Colón, který se rozprostírá na 57 hektarech a kde jsou pro lepší orientaci pojmenovány uličky?

- Tradice a řemesla

Během staletí uvářel kubánskou identitu pestrým mix různých kultur (původní indiánské, španělské, karibské i africké), jejichž jednotlivé vlivy jsou patrné dodnes. Kubánci jsou známí především hudbou – žhavé kubánské rytmy jsou stejně slavné jako Kuba samotná. Nejde pouze o tradiční styly jako son, boleros, guarachas, habaneras či guajiras; novodobým fenoménem je také kubánská salsa a jazz.

Kubánský temperament se plně projevuje při oslavách svátků, z nichž nejproslulejší je kubánský karneval ve městě Santiago de Cuba. Letní lidové oslavy po sklizni cukrové třtiny byly nejprve svázány se svátky sv. Jana, sv. Petra a dalších, až se postupně spojily v jednu velkou událost na svátek sv. apoštola Jakuba, patrona města, která se slaví každoročně koncem července. Vyvrcholením pětidenní oslavy je noční průvod. Na hlavní třídě se uzavře doprava a v ulicích se objeví množství stánků, kde se prodává občerstvení a nápoje.

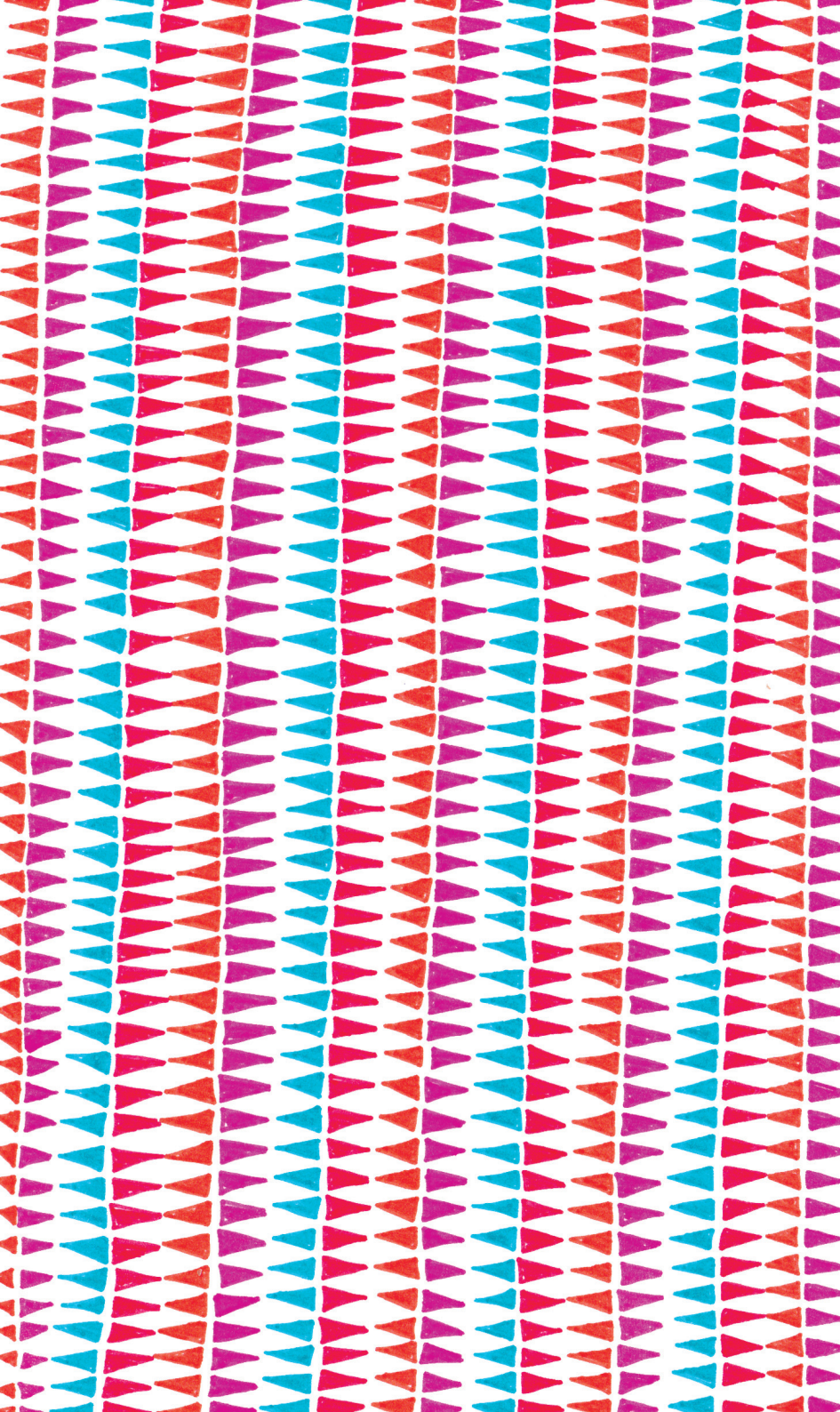
Karneval zahajují munecones – obří figury. Do ulic vyjedou desítky alegorických vozů (carroza) v doprovodu polonahých tanečnice v blýskavých kostýmech zdobených pavími pery. Rozezní se bubny, trubky, kravské zvonce, cajónes (dřevěné bedýnky), plechovky a corneta china – tradiční kubánské dechové nástroje, na které spustí congas santiagueras – hudební skupiny s až stoletou tradicí, předávanou z generace na generaci. Ačkoliv vystupující hudebníci i tanečnice působí profesionálním dojmem, jedná se většinou o obyčejné lidi, kteří svá vystoupení nacvičují celý rok.

Na oslavu přijíždějí lidé i z jiných oblastí, ale karneval nemá diváky – divoké rytmy strhnou každého.

Hluboká hospodářská krize se na Kubě bohužel odráží i v lidových slavnostech a fiestách. Přesto si Kubánci svou nejvýznamnější karnevalovou oslavu nenechají vzít.

Na výtvarnou dílnu ke Kubě jsme se inspirovali tradičními karnevalovými maskami.

Pracovní karta

1

Technika : výroba masek

Pomůcky:

papírové talíře, gumička (cca 10 m), čtvrtky, nůžky, temperové nebo akrylové barvy, štětce, palety, kelímky, lepidla (tyčinky), lepidla Herkules, sešivačka, barevné papíry, krepáky, alobal, vata, přírodní lýka, provázky, látky, kůže, peří atd.

Postup:

1. Jako podklad pro masku nám poslouží papírový talíř.
 2. Masku mohou děti zpracovávat jako jednu z postav kubánské pohádky nebo si mohou vytvořit masku podle své fantazie.
- Je dobré dětem pro inspiraci vytisknout různé tradiční masky z karibských zemí (včetně samotné Kuby) nebo z jiných kultur. Děti mohou vytvářet masky zvířat, lidských postav, mýtických nebo pohádkových postav či mohou masky pojímat abstraktně.
3. Dětem dáme k dispozici temperové nebo akrylové barvy. Těmito barvami děti mohou masku pomalovat.
 4. Dále děti dostanou různé materiály, které mohou na masku lepit – čtvrtky, barevné papíry, krepáky, alobal, vatu, přírodní lýka, provázky, látky, kůže, peří apod.
 5. Oční otvory do masky mohou děti vystříhnout na začátku nebo na konci tvoření.
 6. Na závěr dětem na masku připevníme gumičku tak, aby bylo možné masku nasadit na hlavu.
 7. K masce je možné vyrobit i oděv z látky, krepáku a dalších materiálů.

Pracovní karta

2

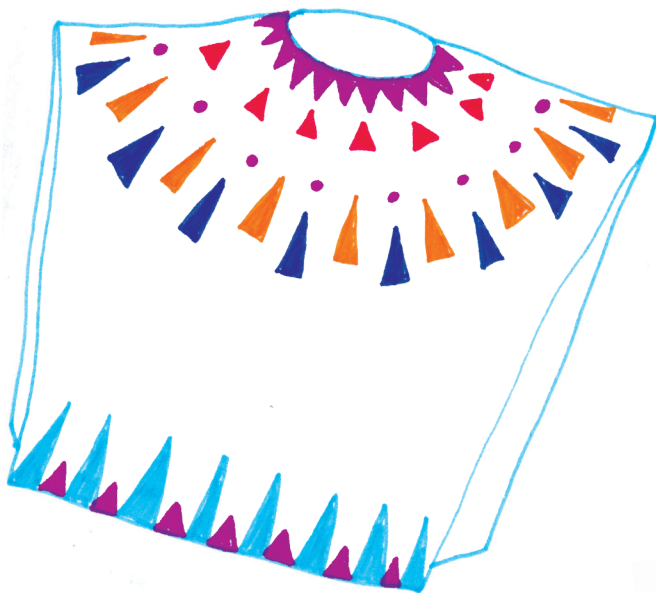
Technika: výroba oděvu k masce

Pomůcky:

velké kusy látky (například stará prostěradla a povlečení), nůžky, temperové nebo akrylové barvy, štětce, palety, kelímky, lepidla Herkules, sešivačka, barevné papíry, krepový papír, alobal, vata, přírodní lýka, provázky, látkové odstřížky, kůže, peří atd.

Postup:

1. Děti si vyrobí oděv k masce. Každé dítě dostane velký kus látky (část starého povlečení nebo prostěradla).
2. V látce děti vystříhnou otvor pro hlavu, případně pro ruce.
3. Dále už děti postupují podle fantazie. Látku je možné dál stříhat, malovat na ní, lepit na ní kusy barevné látky, kůžiček, krepáků, alobalu, vaty, peří či provazovat provázky, přírodním lýkem apod.

Pracovní karta

3

- Zkus odpovědět na otázky:

1. Kuba leží:

- a) v Pacifiku
- b) v Karibiku
- c) v Atlantiku

4. Hlavní město je:

- a) Santiago de Cuba
- b) Cuba libre
- c) Havana

2. Na Kubě se mluví:

- a) kubánsky
- b) portugalsky
- c) španělsky

5. Kuba je:

- a) demokratickou zemí
- b) královstvím
- c) republikou s vládou jedné strany

3. Kubu objevil:

- a) Marco Polo
- b) Kryštof Kolumbus
- c) Fidel Castro

6. Na Kubě se pěstuje hlavně:

- a) rýže a tabák
- b) cukrová třtina a tabák
- c) cukrová třtina a pšenice

3. Kuba má:

- a) 11 milionů obyvatel
- b) 22 milionů obyvatel
- c) 62 milionů obyvatel

7. Na Kubě se vyskytuje:

- a) nejmenší kolibřík na světě
- b) nejmenší želva na světě
- c) nejmenší žralok na světě

Řešení: 1b, 2a, 3b, 4c, 5c, 6b, 7a

Pracovní karta

4

- Práce s jazykem

Oficiálním jazykem na Kubě je španělština (español) – románský jazyk, který vznikl v Kastilii (historický region Španělska) a vyvinul se z mluvené latiny v období po příchodu Římanů na Pyrenejský poloostrov. Kolonizace Ameriky, která začala v 15. století, způsobila šíření španělštiny na většině amerického kontinentu, včetně Kuby. V současné době používá španělštinu jako svůj rodný jazyk 450 milionů a je tak druhým nejrozšířenějším jazykem na světě (po mandarínské čínštině). Španělská abeceda se skládá z 29 písmen a zapisuje se latinkou, ke které se přidává znak ñ.

Španělské samohlásky vyslovujeme stejně jako v češtině.

Výjimkou je pouze písmeno y. Když stojí samostatně, vyslovuje se jako i a označuje spojku a (např: Pablo y María. Pablo a Marie.)

Jinak y vyslovujeme jako české j: yo, ['jo], mayo ['ma jo], ley ['lej]. Španělština nerozlišuje samohlásky dlouhé a krátké – á, é, í, ó, ú označují nepravidelný přízvuk, nikoli délku. Některé souhlásky vyslovíme jinak – např. c se čte jako s, h se nečte, ll se čte jako j, ch se čte jako č.

Na rozdíl od slovanských jazyků španělština rozeznává pouze dva rody (mužský a ženský).

Španělština má tři slovesa, která česky znamenají „být“. Ser popisuje vlastnost či význam být (na stálo), estar zachycuje současný stav nebo význam „být na určitém místě“ a hay chápeme ve smyslu existovat, vyskytovat se, nacházet se (na neurčitém místě).

Mezi evropskou španělštinou a španělštinou jednotlivých států Latinské Ameriky je jistý rozdíl ve výslovnosti i slovní zásobě.

I kubánská španělština se poněkud liší – je rytmičtější, s karibským akcentem, souhlásky a celé konce slov se často nevyslovují. Mnoho odborníků se shoduje, že právě kubánská španělština se, zejména co do výslovnosti, nejvíce odlišuje od klasické španělštiny.

- Základní fráze ve španělštině:

Dobrý den!	[buenos días]	Buenos días!
Ahoj.	[ola]	Hola.
Jak se jmenuješ?	[komo te jamas]	¿Cómo te llamas?
Jmenuji se...	[me jamo]	Me llamo...
Jak se máš?	[komo estas]	¿Cómo estás?
Dobře.	[bjen]	Bien.
Děkuji.	[grasias]	Gracias.
Prosím.	[por favor]	Por favor.
Ano.	[sí]	Sí.
Ne.	[no]	No.
Na shledanou.	[asta luego]	Hasta luego.

- Počítej:

0 cero	[sero]
1 uno	[uno]
2 dos	[dos]
3 tres	[tres]
4 cuatro	[kuatro]
5 cinco	[sinko]
6 seis	[séjs]
7 siete	[sijete]
8 ocho	[očo]
9 nueve	[nueve]
10 diez	[dijes]

- I ve španělštině najdeme jazykolamy, říká se jim **trabalengua**.
Troufneš si na některý?

El cielo está enladrillado. ¿Quién lo desenladrillará?

El desenladrillador que lo desenladrille, buen desenladrillador será.

[el sielo esta enladrijalo. Kjén lo desenladrijará?

El desenladrijador ke lo desenladrije, buen desenladrijador sera]

Nebe je plné beránků. Kdo ho odberánkuje? Odberánkovač, který by ho odberánkoval, bude dobrým odberánkovačem.

Nadie peca como Pepe peca, si alguien peca como Pepé peca,
es porque Pepe les enseñó a pecar.

[nadje peka komo pepe peka, si algien peka komo Pepe,
es porke Pepe les enseño a pekar]

Nikdo nehřeší tak jako Pepík, jestli někdo (přece) hřeší jako
Pepík, je to proto, že ho to Pepík naučil.

Jak vyprávět pohádku
aneb návod na hraní si
s příběhy pro ty nejmenší

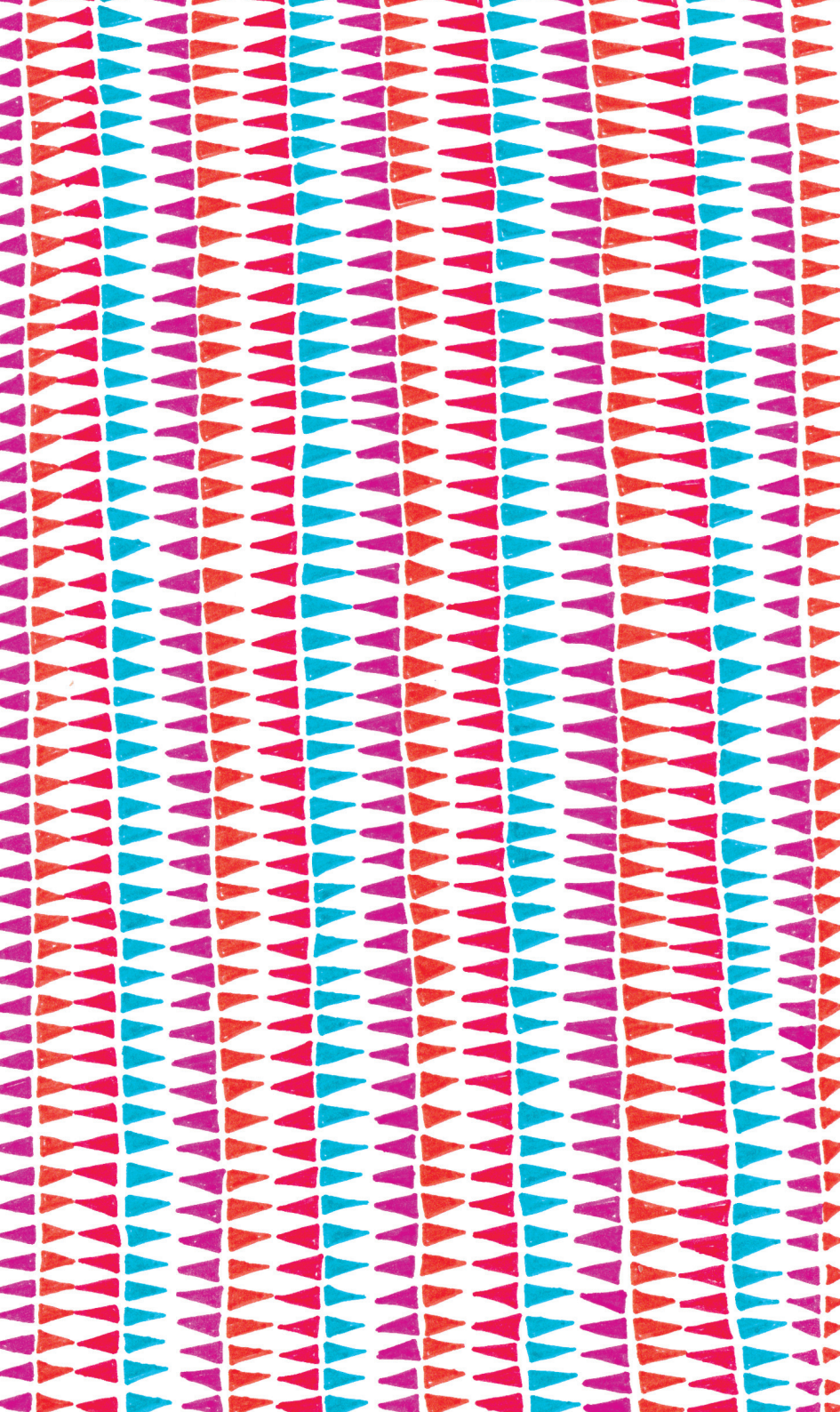

- 1) Čti hodně pohádek, aby se ti ukázala ta pravá, která se chce nechat od tebe vyprávět (jako první).
- 2) Pohádku si pozorně přečti a přemýšlej nad tím, co se v ní stalo a o čem vlastně byla.
- 3) Přečti pohádku kamarádům a zeptej se jich, o čem podle nich je. Můžeš si tak porovnat, jestli jí všichni rozumíte stejně, anebo spolu s kamarády přemýšlejte o tom, o čem je pohádka pro každého z vás jednotlivě a co se vám na ní líbí všem společně.
- 4) Napiš si na lísteček, co nejdůležitějšího na pohádce jste s kamarády našli a další objevy, na které jste společně přišli, to bude tvá cesta, jak pohádku vyprávět dalším, už totiž víš o čem je jak pro tebe, tak pro tvé nejbližší.
- 5) Přečti si pohádku znovu a měj radost, že je tam všechno to, co jste našli s kamarády. Když budeš radostně vyprávět, všichni tě budou radostně i poslouchat.
- 6) Přečti si pohádku nahlas a měň hlasy všech postav, které se v příběhu ukážou. Můžeš dělat všechno, co chceš, jen aby tě to bavilo - zahraj si na hrdiny ze své pohádky.
- 7) Trénuj si, jak asi mluví princ, princezna nebo jak šlehá plameny drak a jak u toho asi vypadají.
- 8) Převyprávěj pohádku svými slovy nejlepšímu kamarádovi, kamarádce nebo rodičům a hraj u toho všechny hrdiny, které už dobře znáš a umíš je napodobit. Bavilo je to? Byla to legrace?
- 9) Převyprávěj si pohádku před usnutím a nezapomeň na nic důležitého z příběhu, ale ani na hraní všech princů a princezen.
- 10) Když se ráno probudíš a těšíš se, že budeš zase vyprávět pohádku, tak je z tebe vypravěč a honem pospíchej ji vyprávět a číst zase další!

Storytelling o.s.

autorka textu
Barbora Schneiderová
ředitelka Storytelling o. s.
www.story-telling.cz

Dětské programy INBÁZE

- Programy pro školy

InBáze nabízí školám realizaci Bedýnek příběhů přímo na mateřských školách a základních školách 1. stupně. Dále nabízí vzdělávací programy i pro 2. stupeň základních škol a pro střední školy a semináře pro pedagogy.

- Programy pro veřejnost

Ve veřejných institucích (jako je například Městská knihovna v Praze) pořádá InBáze tvořivé dílny Bedýnky příběhů pro veřejnost. Tyto dílny a kurzy jsou určeny rodinám s dětmi ve věku 5-11 let.

- Programy pro děti cizinců

InBáze pořádá pro děti návštěvy kulturních akcí, oslavy svátků, výtvarné dílny, workshopy, výlety, exkurze, víkendové pobyty a letní tábory. Dětem InBáze navíc nabízí výtvarný ateliér a interkulturní kluby. Vedle volnočasových aktivit mohou děti využít nabídky doučování a výuky češtiny.

Více informací naleznete na www.inbaze.cz.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Městská knihovna v Praze

INBÁZE

